

θὺς ὑπετάγη εἰς τὸν γέροντα ὡς ἓνας ἀπὸ τοὺς μοναχοὺς καὶ ἔκοπτε ξύλα, καὶ ἔφερνε καὶ ἐπήγαινε εἰς τὸν μῦλον, καὶ ἔκαμνε κοντολογῆς πᾶσιν ὑπηρεσίαν μετὰ χαρᾶς, εὐρισκόμενος εἰς τὴν νέαν σκῆπτην τοῦ ἁγίου Παύλου· τόσον δὲ αὐτός, ὅσον καὶ οἱ ἄλλοι ἀρχιερεῖς, οἱ παραιτούμενοι καὶ ἐργόμενοι διὰ τὴν ἡσυχάσασιν, γίνονται καλόγηροι, ἤγουν λαμβάνουσι τὸ μέγα σχῆμα τῶν μοναχῶν, καὶ δὲν λειτουργοῦσι πλέον, ἀλλάζουσι δὲ καὶ τὰ ὀνοματὰ τους, ὡς αὐτὸς ἀπὸ Θεοδώρητος, Θεοφάνης μετωνομάσθηκε· καὶ ζῆ.

Παρθένιος Ἰωαννίτης, ἐπίσημος διὰ μάθησιν, ὁ παλαιῶν Πατρῶν, καὶ εἰς τὸν καιρὸν τοῦ πολέμου φυγὼν μετὰ πάντων τῶν εἰς τὸν Μωρέαν ἀρχιερέων ἕως δέκα, καὶ τινῶν πλουσιῶν λαϊκῶν, ὑπῆγεν εἰς Μοσχοβίαν.

Μακάριος Νοταρᾶς ὁ Κορίνθου, καὶ Κορίνθιος, ὅστις παραιτηθεὶς, ἦλθεν εἰς ἅγιον Ὅρος, μετὰ δὲ τινος χρόνου ἀπῆλθεν εἰς Χίον, καὶ λαβὼν ἐν τῶν ἐκείσε μονυδρίων, μένει ἐκεῖ ἡσυχάζων ἕως τῆς σήμερον, ἐπίσημος διὰ προκοπὴν ὄντας καὶ αὐτός, καὶ ζηλωτῆς καλῶν ἔργων· διὸ ἐπαρχικίνησε δύο πραγματευτὰς, καὶ ἐτύπωσαν δύο ἀξιόλογα μεγάλα βιβλία, τὴν Φιλοκαλίαν, καὶ τὸν Εὐεργετινόν, τὰ ὅποια ἀπὸ τὸ ἅγιον Ὅρος ἐσήκωσε, ψυχωφελέστατα καὶ τὰ δύο, μάλιστα ἡ Φιλοκαλία, ἡ ὁποία βιβλίον ὄχι, ἀλλὰ βιβλιοθήκη πρέπει νὰ λέγεται, ὡς πολλῶν ἁγίων Πατέρων συγγράμματα περιέχουσα· ὁ Θεὸς νὰ τὸν πολυετῆ.

Σεραφεῖμ ὁ ἀπὸ Πισσιδεῖας, (Πισσιδεῖα δὲ εἶναι ἡ νῦν λεγομένη Ἀττάλεια) ὁ Ἀγκύρας, ὁ ζῶν, καὶ παραιτηθεὶς, ἐπίσημος ἱεροκέρυξ. Τοῦτος ἐτύπωσε Θεάτρον τὸ βασιλικόν, τὴν τοῦ Μακκαρίου Πατριῶν ἱερὰν Σάλπιγγα, Πνευματικὴν κιθάραν, Χρηστοθήθειαν, καὶ ἄλλα βιβλία. Ἐμσταγλώττισε καὶ τὸ Κυριακοδρόμιον, Συνεξάριον καὶ Ἀμχρωτῶν Σωτηρίαν, καὶ ἄλλα, τὰ πάντα ὡς δέκα, εἰς γλώσσαν Τούρκι-

